

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

TEMPORADA
DE CONCERTS

2011
2012

02

Programa de mà
30 de setembre i 1 i 2 d'octubre de 2011

CONCERT INAUGURAL

Pablo González director • **Ewa Podlesá** contralt
Cor Madrigal i Orfeó Català

L'AUDITORI

INFORMACIÓ D'INTERÈS

Avantatges per als abonats de l'OBC:

- **Gaudireu d'un obsequi de Temporada**
- **Podreu visitar gratuïtament el Museu de la Música el mateix dia del vostre concert.** La resta de la temporada, gaudireu d'un descompte del 25% (3€) sobre el preu d'entrada, presentant l'abonament a la recepció del museu. Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 18 h, diumenge de 10 h a 20 h. (Dimarts tancat)
- **Tindreu descomptes:**
 - **15%** de descompte en la compra de localitats del **Teatre Nacional de Catalunya** (màxim 2 per representació). Cal adreçar-se a les taquilles del TNC, personalment, o bé per Telentrada al 902 10 12 12
 - Us recordem que, si sou Amics de L'Auditori, us podreu beneficiar de promocions especials i descomptes.

Segueix-nos a:

La manera més senzilla i ràpida de fer un nou abonament és a través de la nostra pàgina web: www.obc.cat, o bé trucant al 93 247 93 00

SETEMBRE 11 · OCTUBRE 11

DIVENDRES 30 | 21h · DISSABTE 1 | 19h · DIUMENGE 2 | 11h

Sala 1 Pau Casals

02 CONCERT INAUGURAL

Pablo González director · **Ewa Podleś** contralt

Orfeo Català (Josep Vila director) · **Cor Madrigal** (Mireia Barrera directora)

Serguei Prokófiev

(Sontzovka, Ucraïna 1891 - Moscou 1953)

Simfonia núm. 1 en re major, op. 25 "Clàssica" (1916-1917) 15 min

Allegro
Larghetto
Gavotte: Non troppo allegro
Finale. Molto vivace

Xavier Montsalvatge

(Girona 1912 - Barcelona 2002)

Cant espiritual per a cor i orquestra (1957) 20 min
amb textos de Joan Maragall

Orfeo Català

Serguei Prokófiev

(Sontzovka, Ucraïna 1891 - Moscou 1953)

Alexander Nevski, op. 78. Cantata per a contralt, cor i orquestra (1939) 36 min

I. Rússia sota el jou mongol
II. Cant sobre Alexander Nevski
III. Els croats a Pskov
IV. A les armes, poble rus
V. La batalla sobre el gel
VI. El camp dels morts
VII. Entrada d'Alexander Nevski a Pskov

Ewa Podleś contralt · **Cor Madrigal** · **Orfeo Català**

Les durades són aproximades.
La pausa serà de 20 minuts.

Programa presentat per

 Per gaudir millor del concert, apagueu els mòbils i desactiveu tota mena d'alarmes sonores. Conteniu, en tant que us sigui possible, els estossecs. L'ús d'un mocador redueix notablement l'impacte acústic.

Els fets del Palau s'han convertit amb lentitud en un dels punts àlgids de l'imaginari nacional català. Creiem que ho sabem tot d'aquell 19 de maig en què alguns valents –desafiant el veto franquista al *Cant de la senyera*– entonaren l'himne de l'Orfeó Català exposant-se als mastegots del règim franquista. Per molts de nosaltres, criats en temps de pau i cotó fluix, resulta anguniós situar-se en aquella Catalunya posterior a l'afer Galinsoga, marcada per la colonització cultural espanyola. Un entorn dirigent al qual, evidentment, no devia fer gaire gràcia aital elogi desenfadat a la senyera. Aquella era una Catalunya que, per bé o per mal, ha quedat enrere. Una terra plena d'activistes que vehiculaven la lluita política recolzant-se en la cultura sonora del país, i uns músics compromesos que defensaven amb unghes el nostre repertori. Com canvien els temps...

Montsalvatge comença a musicar el *Cant Espiritual* de Maragall l'1 de juliol de 1936

Però cal recordar també que aquell vespre del 19 de maig de 1960, l'any del centenari del naixement del poeta Maragall, el Palau assistia a l'estrena d'una obra que musicava un dels seus poemes més cèlebres: el *Cant espiritual*. **Xavier Montsalvatge** l'havia escrit dos anys abans, esperonat per la convocatòria del Concurs Lluís Millet, instituït per l'Orfeó i dedicat lògicament a obres per a cor i orquestra. La peça, d'uns 20 minuts de durada, va tenir una gestació molt lenta i treballosa. Ho explica el compositor als

seus *Papers autobiogràfics*: “La primera noció de la seva estructura l'havia ideada quan van començar a ressonar a Barcelona els primers trets de la Guerra Civil el matí del 19 de juliol de 1936. A partir d'aquell moment el *Cant espiritual* es va anar configurant dins meu i de tant en tant tornava a pensar en l'obra [...] Abans de donar-hi forma, vaig procurar imbuir-me de la seva íntima significació”.

Ja des dels tràgics acords inicials, amb l'accent marcat al piano i el filat de la corda, Montsalvatge esculpeix una obra que sonoritza el caràcter enigmàtic del text, en què el cor ens comunica la barreja de rebel·lia i de submissió envers la divinitat: escolteu, per exemple, com el compositor dispara un canvi sobtat de dinàmica (de *forte* a *piano*) a les dues primeres síl·labes del verset *Deu-me en aquests sentits l'eterna pau*, per expressar una mixtura d'impaciència i esperança poruga. Gaudiu també la fanfara (quasi una rebequeria, diria jo) del creient que no obté respostes, anterior al *Tant se val! Aquest món sia com sia*. El gironí transita molt hàbilment de les melodies populars a instants propis de la tradició coral amb la trempera d'un *Dies Irae* (noteu-ho al *crescendo* que s'inicia a *Cercant un altre nom* i que acaba al timbal, creant un silenci tremend). Una obra bella.

El geni **Prokófiev** potser hauria envejat la paciència amb la qual Montsalvatge va poder compondre el seu *Cant espiritual*. El rus va ordinar la partitura del film d'Eisenstein *Aleksander Nevski* el 1938, després d'una visita als Estats Units en què va descobrir

les possibilitats tècniques i sonores del setè art (ens costa imaginar el compositor rus, tocat i posat com ell sol, embadalit en veure la *Blancaneu* de Walt Disney). La partitura de *Nevskij*, posteriorment adaptada a cantata per a cor i mezzosoprano, marca el primer èxit patriòtic de Prokófiev, que –fins aquell moment– no havia sabut compondre música de caràcter marcadament rus que satisfés la voracitat propagandística del règim soviètic. La vida del príncep Nevski –un dels grans herois de l'edat mitjana a Rússia, que havia foragitat alemanys i suecs de la pàtria– va ser el vehicle perfecte per satisfer les ànsies megalòmanes de Stalin contra Hitler. L'èxit no va ser casual, perquè Prokófiev va treballar amb un cineasta que, tot i ser molt més abrandat que ell en termes polítics, tenia molta cura del so en els seus films.

Alexander Nevski és la primera obra de Prokófiev de marcat caràcter patriòtic rus

Tot i les diferències entre els seus caràcters, Eisenstein sempre va admirar la capacitat de treball del seu col·lega Serguei: “Prokófiev m'ha dit que tindrà la música demà al migdia. Encara que sigui mitjanit, estic ben tranquil. A les 11 i 55 del matí, amb exactitud, un petit automòbil blau fosc passarà per les portes de l'estudi. Serguei Prokófiev en sortirà i a les seves mans tindrà el proper número musical d'*Aleksander Nevskij*. Demà veurem una altra part del film durant la nit, i al matí tindrà més música”. Per primera vegada en el gènere, Prokofiev construeix passatges abans que es rodi la pel·lícula i és Eisenstein qui adapta el ritme

i les imatges al seu so. Per aquest motiu, la música del rus sovint esdevé grandiloqüent i emfàtica, com queda palès en el cant llatí dels teutons de *La batalla sobre el gel* (*Peregrinus spectavi / Pedes meos in cymbalis*), en què Prokófiev exagera els accents del cor per donar una imatge negativa i grotesca dels invasors.

La història musical és sovint capritxosa. Ni Eisenstein ni Prokófiev no haurien pensat mai que, a causa de la invasió nazi de Rússia i la posterior victòria dels eslaus, *Nevski* es convertiria en un dels himnes sonors del seu país. El compositor no va viure amb gaire fervor ni tan sols la revolució del 1917, any en què va escriure la seva *Primera simfonia*, dita *Clàssica*. En aquell temps de formació, i a 26 anys, Prokófiev només volia restar aïllat dels carrers turbulents per refugiar-se als estudis. Aquell va ser un dels anys més productius del compositor, i escriví unes obres que, lluny de ser abrandades, reten homenatge al to desenfadat del classicisme. De fet, Prokófiev començà la *Clàssica* per casualitat. Fins llavors, havia compost amb el piano com a instrument base i es va proposar escriure una peça orquestral amb més colors i transparència, prescindint de l'ajuda del teclat. Ho explica ell mateix: “Així va ser com va sorgir escriure una simfonia a l'estil de Haydn. Si Haydn hagués viscut en la nostra era, vaig pensar, hauria conservat el seu estil compositiu, però assimilant quelcom de nou”.

Amb poc més de 15 minuts d'execució, i feta a la mida d'una orquestra mozartiana, és la més breu de les seves simfonies. Hi veiem notes de Haydn (és evident el paral·lelisme del seu *Larghetto* amb la *Sinfonia 94* de l'austríac), filtrades per un cli-

ma de tranquil·litat i nostàlgia del paisatge siberià. Prokófiev no només hi realitzava un exercici estilístic. El rus sentia una veritable estima per l'ambient burgès del segle XVII i l'estètica romàntica li semblava massa literal. Una literalitat que es va veure obligat a seguir en obres com *Nevski* (desenganyem-nos, no constitueixen el bo i millor del seu catàleg). Sovint els mateixos autors han estat els seus censors més savis. Per sobreviure, i sobretot per poder seguir escrivint música més personal, encara que sigui d'amagat. Avui, afortunadament, ni Rússia exerceix la repressió envers els dissidents ni l'espanyolisme ranci ataca els nostres poetes, la seva llengua, ni l'imaginari del país. Que ens sigui, doncs, la mort, una major naixença...

Preguntes al director Pablo González:

1. Al seu entendre, com expressa la música de Montsalvatge el sentit poètic del *Cant espiritual* de Joan Maragall?

És evident que Montsalvatge sentia les paraules de Maragall amb tota la seva profunditat, i això ho tradueix en una música profundament emotiva, de vegades inquietant, somniadora, dramàtica i, sobretot, molt imaginativa.

2. El programa d'avui ens ofereix dues obres ben diferents de Serguei Prokófiev, tant pel que fa a la instrumentació com a l'estil. Com s'ha aproximat a la seva interpretació?

De formes molt diferents. *Alexander Nevski* és, originalment, la banda sonora d'una pel·lícula d'Eisenstein, i, en aquest cas, és important haver-la vist abans, notar la relació entre la música i les imatges, impregnar-se de l'estil cinematogràfic i assegurar-se de què l'esperit de l'obra original es transmet amb tota la seva força i la seva profunditat a la sala de concerts. La *Simfonia Clàssica* és una obra d'estil molt diferent, hi busquem un so molt més cambrístic, subtil, ple de colors diferents, de detalls genials, abundants en una obra desenfadada i atrevida.

SUGGERIMENTS DISCOGRÀFICS

PROGRAMA

02

Javier Pérez Senz, periodista i crític musical

Serguei Prokófiev

Simfonia núm. 1 en re major, op. 25 "Clàssica"

- Orquestra Filharmònica de Munic
Sergiu Celibidache, director / EMI (1988)
- Orquestra Filharmònica de Berlín
Seiji Ozawa, director / Deutsche Grammophon (1989)
- Orquestra Philharmonia
Igor Markevitch, director / Testament (1952)
- The Chamber Orchestra of Europe
Claudio Abbado, director / Deutsche Grammophon (1986)
- Orquestra Filharmònica de Moscou
Kirill Kondrashin, director / Globe (1966)

Xavier Montsalvatge

Cant Espiritual per a cor i orquestra

- Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC)
Orfeo Català · Edmon Colomer, director / Auvidis Valois (1994)

Serguei Prokófiev

Alexander Nevski, op. 78. Cantata per a contralt, cor i orquestra

- Orquestra Simfònica de Londres
Elena Obraztsova, mezzosoprano · Cor de la Simfònica de Londres / Deutsche Grammophon (1979)
- Orquestra Filharmònica de Sant Petersburg
Evgenia Gorohoskaya, mezzosoprano · Cor de la Ràdio de Sant Petersburg · Yuri Temirkanov, director / RCA (1993)
- Orquestra Simfònica de Londres
Anna Reynolds, mezzosoprano · Cor de la Simfònica de Londres · André Previn, director / EMI (1977)
- Orquestra Simfònica de Chicago
Rosalind Elías, mezzosoprano · Cor de la Simfònica de Chicago · Fritz Reiner, director / RCA (1959)
- Orquestra Filharmònica de Los Angeles
Christine Cairns, mezzosoprano · Los Angeles Master Chorale · André Previn, director / Telarc (1988)

Concerts de l'OBC per rne

Podeu tornar a sentir aquest programa, connectant amb Ràdio Clàssica de RNE el mateix diumenge a partir de les 20 h.

R. Clàssica Barcelona
F. M. 93.0

R. Clàssica Girona
F. M. 91.1

R. Clàssica Lleida
F. M. 89.2

R. Clàssica Tarragona
F. M. 91.5

radio clásica
rne

Xavier Montsalvatge *Cant Espiritual* / Textos de Joan Maragall

Si el món és ja tan formós, Senyor, si es mira
amb la pau vostra a dintre de l'ull nostre,
què més ens podeu dâ en una altra vida?

Per'xò estic tan gelós dels ulls i el rostre
i el cos que m'heu donat, Senyor, i el cor
que s'hi mou sempre... i temo tant la mort!

Amb quins altres sentits me'l fareu veure
aquest cel blau damunt de les muntanyes
i el mar immens i el sol que pertot brilla?
deu-me en aquests sentits l'eterna pau
i no voldré més cel que aquest cel blau.

Aquell que a cap moment li digué "Atura't"
sinó al mateix que li digué la mort,
jo no l'entenc, Senyor; jo que voldria
aturar tants moments de cada dia
per fê'ls eterns a dintre del meu cor!...
O és que aquest "fê etern" és ja la mort?
Mes llavors la vida què seria?
Fóra l'ombra només del temps que passa
la il·lusió del lluny i de l'a prop
i el compte de lo molt i el poc i el massa,
enganyador, perquè ja tot ho és tot?

Tant se val! Aquest món, sia com sia,
tan divers, tan extens, tan temporal;
aquesta terra, amb tot lo que s'hi cria,
és ma pàtria, Senyor; i no podria
ésser també una pàtria celestial?
Home só i és humana ma mesura
per tot quant puga creure i esperar:
si ma fe i ma esperança aquí s'atura,
me'n fareu una culpa més enllà?
Més enllà veig el cel i les estrelles
i encara allí voldria ser-hi hom:
si heu fet les coses a mos ulls tan belles,
si heu fet mos ulls i mos sentits per elles,
per què aclucâ'ls cercant un altre "com"?

Si per mi com aquest no n'hi haurà cap!
Ja ho sé que sou, Senyor; prô on sou, qui
[ho sap?

Tot lo que veig se vos assembla en mi...
Deixeu-me creure, doncs, que sou aquí.
I quan vinga aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyô, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença!

Serguei Prokófiev *Alexander Nevski*

II. Cant sobre Alexander Nevski

Que això era i no era en el riu Neva
en el riu Neva, en pujar les aigües.
Si n'hi vam trossejar, de guerrer enemic,
de guerrer enemic, de soldat suec.
Ai, si hi vàrem lluitat, braç amunt, braç avall
si n'hi vàrem estellar, de vaixells!
A bell raig hi vessàrem la nostra sang preciosa
per la gran terra russa.
D'un cop de destrial obríem un camí,
d'un vol de llançador n'obríem un altre.
Si n'hi vàrem segar, d'estranger suec,
talment de gúgula en terra seca.
Mai no donarem la terra russa.
Qui gosi atacar-la hi trobarà la mort!
Ara Rússia s'aixeca contra l'enemic,
agafa tu les armes, gloriós Nòvgorod!

III. Els croats

Peregrinus expectavi pedes meos in cymbalis...

IV. A les armes, poble rus

A les armes, poble rus,
al combat gloriós, al combat a mort;
a les armes, poble lliure,
per la nostra terra venerable!
Honor i glòria als guerrers vius,
glòria eterna als qui són morts!
Per la casa que ens ha vist néixer, per la terra
[russa,
a les armes, poble rus!
A la Rússia on hem nascut, a la Rússia gran
[no hi posarà
el seu peu l'enemic:
a les armes, a les armes, terra mare!
No, que no hi passarà l'enemic per la terra
[russa,
no, que no hi durà pas les seves tropes,
no, que no sabrà quins camins hi porten,
no, que no podrà trepitjar el camp rus.

V. La batalla sobre el gel

*Peregrinus expectavi pedes in cymbalis –est!
Vincat arma crucifera! Hostis pereat!*

VI. El camp dels morts

Aniré caminant pel camp tot blanc,
aniré volant sobre el camp de mort.
Aniré cercant els guerrers valents,
àguiles ferrenyes, que m'hi vull casar.
Hi ha qui jeu, malferit d'espasa,
hi ha qui jeu, travessat de fletxa.
Amb sang roja han abeurat
aquesta terra venerable, aquesta terra russa.
Qui ha caigut en combat honrà
el besaré en els ulls sense vida;
però si n'hi ha un de viu, jo en seré
la dona fidel, l'amiga més dolça.
No vull pas per marit un home bonic.
que la bellesa és passatgera.
Que jo vull per marit un home valent.
Àguiles d'ulls clars, responeu-me!

VII. Entrada d'Alexander Nevski a Pskov

Rússia ha lliurat un gran combat.
Rússia ha vençut la host adversària.
A la Rússia on hem nascut, no hi posarà el
[seu peu l'enemic.
Qui gosi atacar-la, hi trobarà la mort!
Alegra't i canta, Rússia, terra mare!
A la Rússia on hem nascut, no hi posarà el
[seu peu l'enemic.
qui gosi atacar-los, trobarà la mort!
A la Rússia on hem nascut, a la Rússia gran,
no hi posarà el seu peu l'enemic!
Alegra't i canta, Rússia, terra mare!
Tota Rússia s'aplega per a la gran festa.
Alegra't, Rússia, terra mare!

Pablo González director

L'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya té el plaer de comptar amb el Mestre Pablo González com a director titular des de la temporada 2010-2011.

A més dels seus compromisos a Barcelona, altres actuacions destacades en la present temporada inclouen concerts amb la London Symphony, l'Orchestre National du Capitole de Toulouse, les Filharmòniques de Varsòvia i Estrasburg, l'Orquestra de Cambra de Lausanne, la Simfònica de Basel, i la Winterthur Musikkollegium.

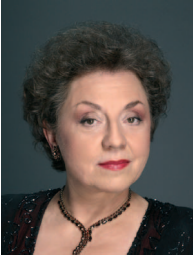
En recents temporades ha dirigit la Royal Liverpool Philharmonic, on ha estat immediatament reinvitat, l'Orquestra Tonkünstler i la Nationaltheater Orchester Mannheim. Manté una relació regular amb la Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken-Kaiserslautern, amb la qual va enregistrar un disc per a la discogràfica Hänssler Classics dedicat a les obres de Schumann, guanyador del 2011 International Classical Music Award. Altres plans futurs inclouen concerts amb la Filharmònica de Netherlands, les orquestres de cambra de Stuttgart i d'Escòcia, l'Orquestra de la Svizzerza Italiana i l'Orquestra Filharmònica de Lieja.

En el terreny operístic Pablo González va dirigir l'any 2008 *Carmen* a Sant Sebastià i l'any 2009 *Don Giovanni* de Mozart a l'Òpera d'Oviedo. La temporada passada va dirigir *Daphne* en versió concert al Gran Teatre del Liceu amb l'OBC, amb gran èxit de crítica i públic. Futurs plans inclouen *La flauta màgica* i *Rienzi*, amb l'OBC, al Gran Teatre del Liceu. Entre els solistes amb els quals ha treballat podem citar Anne-Sophie Mutter, Maxim Vengerov, Truls Mørk, Renaud Capuçon, Viviane Hagner, Alban Gerhardt, Violeta Urmana i Christopher Maltman.

Nascut el 1975 a Oviedo, González va estudiar a la Guildhall School of Music and Drama de Londres. L'any 2000 va guanyar el premi Donatella Flick i a partir d'aquell moment va anar consolidant la seva carrera. Ha estat director associat de la Simfònica de Londres i de la Simfònica de Bournemouth i principal director convidat de l'Orquestra Ciutat de Granada. L'any 2006, va guanyar el Premi Internacional de Direcció de Cadaqués.

TV3 amb L'Auditori

Ewa Podleś contract

Amb la seva peculiar veu dramàtica d'abast, agilitat i amplitud sorprenents, Ewa Podleś és reconeguda com la contractista més important d'arreu del món. Viu a Varsòvia, la seva ciutat natal, i va estudiar cant amb Alina Bolechowska a la prestigiosa Acadèmia Frédéric Chopin. A més, des de l'any 1978, és una de les principals solistes del Gran Teatre de Varsòvia i, entre tots els nombrosos premis amb què ha estat guardonada, cal esmentar el primer premi del prestigiós Concurs Internacional Txaiovski de Moscou.

Podleś ha ofert recitals, amb molt d'èxit, per Europa i Estats Units i ha col·laborat amb orquestres com la NHK de Tòquio, la de Filadèlfia, el Maggio Musicale Fiorentino, l'Orquesta Nacional de Espanya, les simfòniques de Mont-real, Pittsburgh, Seattle, San Diego i San Francisco, les orquestres de cambra de Saint Paul i Moscou i les filharmòniques de Hong Kong i Dresden, amb directors com ara David Atherton, Leon Botstein, Myung-Whun Chung, Neeme Järvi, Armin Jordan, Lorin Maazel, Constantine Orbelian, Libor Pesek, Alberto Zedda i Pinchas Zukerman. Ha interpretat papers principals d'òpera com Adalgisa a *Norma* de Bellini, Polinesso a *Ariodante* de Händel, Ulrica a *Un ballo in maschera* de Verdi, *Giulio Cesare* de Händel, Isabella a *L'italiana in Algeri* de Rossini etc. al Metropolitan, l'Òpera de Berlín, el Gran Teatre del Liceu, el Carnegie Hall, el Teatre Bellini, La Scala, La Fenice, Théâtre Châtelet, la Deutsche Staatsoper de Berlín i l'Òpera de la Bastilla. També participa regularment en festivals internacionals de música com ara el Bard Festival de Nova York, Aix-en-Provence i Montpeller.

Les seves col·laboracions amb Marc Minkowski i Les Musiciens du Louvre, inclouen *Armide* de Gluck i *Ariodante* de Händel enregistrades per a Deutsche Grammophon. Entre els seus enregistraments més recents cal destacar àries de Händel i àries russes per a Delos, cançons de Chopin per a Arabesque i un recital, amb Garrick Ohlsson al piano, en directe des del Wigmore Hall.

Ewa Podleś va col·laborar per darrera vegada amb l'OBC el mes de gener de 2007, interpretant *Cançons i danses de la mort* de Mussorgski.

Cor Madrigal (Mireia Barrera directora)

Fundat per Manuel Cabero el 1951 a Barcelona, el 1993 Mireia Barrera en va assumir la direcció. La seva activitat se centra en el repertori contemporani i en la divulgació dels autors catalans, sense oblidar el Barroc i el Classicisme. Ha estat dirigit, per grans batutes com Celibidache, Comissiona, Cambreling, Cao, Mc Creesh, Decker, Foster, King, Mas, Mena, Pablo Pérez, Pinnock, Pons, Que, Ros Marbà, Rostropovitz, Scimone i Vicent. A la temporada 2010-2011 el Cor Madrigal va celebrar el seu 60è aniversari.

En la seva primera etapa, amb Manuel Cabero al cap davant, el Cor Madrigal va cantar en l'estrena mundial de l'*Atlàntida* de Falla i en la primera audició a Espanya de la *Missa Solemnis* de Mozart. Més tard, ha cantat al Liceu les operes *Kàtia Kavànova* de Janacek *Oedipe* d'Enesco, *Le portrait de Manon* de Massenet, *Les mamelles de Tirésias* de Poulenc i la cantata *La Pesta* de Gerhard. També ha col·laborat amb l'artista Perejaume en l'aniversari de Verdaguer, ha participat en l'exposició *Amidament de Joan Coromines* i en la inauguració de l'exposició *Pessebre Sert* a la Fundació Miró i ha col·laborat amb la Companyia IT Dansa que dirigeix Catherine Allard.

De les darreres temporades cal remarcar les gires per Euzkadi i Andalusia amb l'Orquesta Barroca de Sevilla (*Messies* de Händel i *Missa en si menor* de Bach), amb l'Orquesta Sinfónica de Galícia a La Coruña i Lisboa (*Lobgesang* de Mendelssohn) i amb l'Orquestra Solisti Veneti, i les actuacions als Festivals de Música Antigua de Barcelona i Aranjuez, al Cicle Ibercamera al Palau de la Música i al Ciclo de Grandes Intérpretes de la UAM a l'Auditorio Nacional de Madrid. Properament té previst col·laborar amb orquestres com ara la Prague Philharmonie i actuar, entre d'altres sales, al Palau de la Música Catalana i als Auditoris de Barcelona i Girona. El Cor Madrigal compta amb la col·laboració de l'Institut Català d'Indústries Culturals.

El Cor Madrigal va participar en la Temporada de l'OBC a L'Auditori per darrera vegada el mes de juny de 2011 interpretant la *Tercera simfonia* de Mahler.

Orfeó Català (Josep Vila director)

Fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives, té la seu al Palau de la Música Catalana de Barcelona. Sense abandonar el repertori a *cappella*, al llarg dels seus 120 anys d'història ha donat a conèixer les obres més representatives de la literatura coral-orquestral clàssica, romàntica i moderna, la majoria de les quals formen part del seu extens repertori. L'empremta del fundador, Lluís Millet, va presidir la història dels primers cinquanta anys de l'entitat. A la seva mort, en van ser directors titulars, successivament, Francesc Pujol, Lluís M. Millet, Lluís Millet i Loras, Salvador Mas, Simon Johnson i Jordi Casas. Des del 1998 ho és Josep Vila i Casañas. Al llarg dels seus 120 anys d'existència, el cor de l'Orfeó Català ha guanyat un gran prestigi, actuant als nuclis principals dels Països Catalans i de la resta de la Península, i als centres musicals més destacats del Regne Unit, Alemanya, França, Suïssa, Itàlia, Cuba i Mèxic. L'Orfeó ha col·laborat amb l'Orquestra Filharmònica d'Israel, Suisse Romande, Simfònica de Mont-real, NDR Hamburg, Austro-Hungarian Haydn Orchestra, Orchestra of the 18th Century, i amb la majoria de les orquestres de l'Estat espanyol. L'Orfeó ha estat dirigit per grans batutes, des de R. Strauss, F. Weingartner o P. Casals, fins a Z. Mehta, D. Barenboim, L. Maazel, M. Rostropóvitx, Ch. Eschenbach, Ch. Dutoit, R. King, A. Fischer, F. Brügggen, G. Rozhdestvenski, J. López Cobos, A. Ros Marbà, S. Mas, J. Pons, etc.

L'any 1999 l'Orfeó va consolidar el seu vessant pedagògic i formatiu amb la fundació de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, que és l'encarregada de procurar una formació vocal i musical completa als futurs cantaires de l'Orfeó.

Entre les activitats recents del cor, cal destacar una gira amb l'Orquestra Ciudad de Granada i S. Mas (*Les estacions* de Haydn) i dues col·laboracions amb l'OBC a l'Auditori de Barcelona i al Festival de Peralada (*Segona Simfonia* de Mahler i el *Rèquiem* de Verdi). Ha enregistat la *Novena Simfonia* de Beethoven amb l'Orquestra de Cadaqués i Sir N. Marriner, ha realitzat una gira de concerts amb l'Orchestre du Capitole de Tolosa de Llenguadoc i T. Sokhiev (*Rèquiem alemany* de Brahms) i el novembre de 2011 interpretarà la *Missa en si menor* de Bach amb The King's Consort i Robert King en el centenari de la estrena a l'Estat oferta per l'Orfeó Català al Palau de la Música Catalana.

L'Orfeó Català va col·laborar per darrera vegada amb l'OBC el mes de maig de 2010, interpretant la *Simfonia Resurrecció* de Mahler.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC es va fundar l'any 1944 sota la direcció del mestre Eduard Toldrà. L'any 1962, Rafael Ferrer pren el relleu fins l'any 1967. Des de llavors i fins a l'actualitat, l'OBC ha comptat també com a titulars amb els mestres Antoni Ros Marbà (1967-1978, 1981-1986), Salvador Mas (1978-1981), Franz-Paul Decker (1986-1991), García Navarro (1991-1993), Lawrence Foster (1996-2002), Ernest Martínez Izquierdo (2002-2006) i Eiji Oue (2006-2010). Des de la temporada 2010-11 el director titular n'és Pablo González.

En els més de 66 anys de trajectòria, l'OBC ha programat nombroses estrenes i ha realitzat diversos enregistraments discogràfics amb Decca, EMI, Auvidis, Koch, Claves, Naxos, Telarc i BIS, entre d'altres, amb obres de Montsalvatge, Gerhard, Falla, D'Albert, Albéniz, Donhány, Bartók, Bizet, i Rodrigo, amb intèrprets destacats del panorama internacional. L'OBC ha guanyat el Grammy Llatí al "Millor àlbum de música clàssica" en tres ocasions: l'any 2000 amb el CD La Dolores, l'any 2004 amb el CD Carmen Symphony i l'any 2006 amb el CD Rhapsody in blue. Últimament, l'OBC ha enregistrat, entre d'altres, El Concierto de Aranjuez, amb la destacada solista de guitarra Xuefei Yang, per a la discogràfica EMI, i també una monografia d' Albéniz, amb el segell Tritó.

D'altra banda, l'OBC ha mantingut una activitat artística continuada a l'estranger, amb gires per diferents països d'Europa, Àsia i Estats Units. Aquestes gires li han permès actuar en sales de renom com el Carnegie Hall de Nova York i prendre part en festivals internacionals com el Proms al Royal Albert Hall de Londres.

Han col.laborat amb l'OBC directors i solistes de gran renom com Elihu Inbal, Jesús López Cobos, Daniel Barenboim, Christopher Hogwood, Ton Koopman, Michel Plasson, Emmanuel Krivine, Leonard Slatkin, Dmitri Kitajenko, Giovanni Antonini, Yakov Kreizberg, Stéphane Denève, Josep Pons, Marc Minkowski, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Shlomo Mintz, Arcadi Volodos, Montserrat Caballé, Alicia de Larrocha, Misha Maisky, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Hilary Hahn, Michel Camilo, Ute Lemper, Gidon Kremer, Truls Mørk, Sarah Chang, Viktoria Mullova, Violeta Urmana, Nicholas Angelich, Till Fellner i Vadim Repin, entre molts d'altres.

Dins del marc de col·laboració entre l'OBC i el Gran Teatre del Liceu, l'OBC ha interpretat en aquest teatre, en versió de concert, les òperes El Jugador de Prokófiev i la poc interpretada Daphne de Strauss, amb gran èxit de públic i crítica.

L'OBC té el compromís de divulgar la música clàssica i contemporània de totes les cultures i tendències, donant prioritat a la difusió dels compositors catalans. Al mateix temps, l'OBC participa activament en els concerts escolars i les diverses activitats que organitza el Servei Educatiu de L'Auditori.

L'OBC està integrada en el Consorci de L'Auditori i l'Orquestra, format per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Des de l'any 1999, té com a seu pròpia L'Auditori de Barcelona, obra de l'arquitecte Rafael Moneo.

||:OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Pablo González Director Titular

Primers violins

Mauro Rossi*, principal concertino associat
Cristian Chivu, concertino associat
Raül García, assistent concertino
María José Aznar
Sarah Bels
José Valentín Centenero
Walter Ebenberger
Ana Isabel Galán
Natalia Mediavilla
Katia Novell
María Pilar Pérez
Anca Ratiu
Jordi Salicrú
Jozef Toporcer
Carlota Amargós*
Ludovic Murja*

Segons violins

Alexandra Presaizen, solista
Jindrich Bardon, assistent
Emil Bolozan, assistent
María José Balaguer
Hug Bosch
Jana Brauningner
Patricia Bronisz
Assumpta Flaqué
Mireia Llorens
Melita Murgea
Antoni Peña
Josep Maria Plana
Robert Tomàs
Ana Chiu*
Annedilia Riestra*
Marina Surnacheva*

Violes

Ashan Pillai, solista
Josephine Fitzpatrick, assistent
Franck Heudiard
Christine de Lacoste
Sophie Lasnet
Michel Millet
Joan Miró
Miquel Serrahima
Miquel Serrahima Cañadas
Jennifer Stahl
Andreas Süßmayr
Ester García*
Marc Tarrida*

Violoncels

José Mor, solista
Nabí Cabestany, assistent
Vincent Ellegiers, assistent
Núria Calvo
Lourdes Duñó
Jaume Güell
Olga Manescu
Linda d'Oliveira
Jean-Baptiste Texier
Jordi Claret*
Marc Galobardes*

Contra baixos

Christoph Rahn, solista
Enric Rigau, assistent
Dmitry Smyshlyayev, assistent
Jonathan Camps
Apostol Kosev
Josep Mensa
Albert Prat
Nenad Jovic*

Flautes

Frauke Oesmann, solista
Júlia Gallego*, solista invitada
Beatriz Cambrils
Christian Farroni, assistent
Ricardo Borrull, flautí

Oboès

Disa English, solista
José Juan Pardo
Dolors Chiralt, assistent
Molly Judson, corn anglès

Clarinets

Larry Passin, solista
Francesc Navarro
Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b
Alfons Reverté, clarinet baix

Saxòfon

Nacho Gascón

Fagots

Silvia Coricelli, solista
Noé Cantú
Thomas Greaves, assistent
Slawomir Krysmalski, contrafagot

Trompes

Juan Manuel Gómez, solista
Joan Aragó
Javier Forner*

Juan Conrado García,
assistent solista
David Bonet
David Rosell, assistent

Trompetes

Mireia Farrés, solista
Francesc Morales
Javier Navasquillo*
Angel Serrano, assistent
Támas Dávida*
Adrián Moscardó

Trombons

Eusebio Sáez, solista
Vicent Pérez
Gaspar Montesinos,
assistent
Raul García, trombó baix

Tuba

Pablo Manuel Fernández

Timbales

Gratiniano Murcia

Percussió

Roxan Jurkevich, assistent
Joan Marc Pino, assistent
Juan Francisco Ruiz
Ignasi Vila
Ignacio Bori*
Ivan Herranz*
Miquel Àngel Martínez*

Arpa

Magdalena Barrera

Piano

Dolors Cano*

Encarregat d'Orquestra

Joan Miró

**Responsable de
Documentació Musical**
Begoña Pérez

Regidor

José Antonio García

Personal d'escena

Joan Luis
Ignasi Valero

* col·laboradors

PROPERES CONCERTS A L'AUDITORI

+ informació a www.auditori.cat
www.obc.cat

AUDITORI:SIMFÒNICA

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

OCTUBRE

divendres 14 21h
dissabte 15 19h
diumenge 16 11h
Sala 1 Pau Casals
Preus de 20 a 45 €

QUE INTERPRETA LA FANTÀSTICA

MONTSLAVATGE *Calidoscopi simfònic* | **BERNSTEIN** *Candide*,
Suite | **BERLIOZ** *Sinfonia fantàstica*
Eiji Oue director

OCTUBRE

divendres 21 21h
dissabte 22 19h
diumenge 23 11h
Sala 1 Pau Casals
Preus de 20 a 45 €

PER MOLTS ANYS MESTRE LISZT

WAGNER *Tannhäuser*. Obertura i Venusberg | **FRANCK** *El caçador*
maleït | **LISZT** *Tasso* | **LISZT** *Els preludis*
Antoni Wit director

AUDITORI:MODERNA

1a Temporada de Música per a Cobla

OCTUBRE

divendres 7 21.30h
Sala 2 Oriol Martorell
Preu de 15 €

CARME CANELA & LLUÍS VIDAL TRIO + COBLA SANT JORDI

Carme Canela i Lluís Vidal, dos músics referencials del jazz català, tornen a treballar junts per descobrir com alguns dels títols del seu reconegut treball *Els nostres estàndards* casen perfectament amb les característiques tímbriques de la cobla.

AUDITORI:CORAL

Cicle Coral a L'Auditori

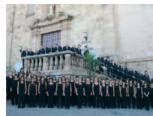
OCTUBRE

dissabte 15 18h
Sala 2 Oriol Martorell
Preu de 10 €

CORAL RENAIXENÇA DE SANT BOI DE LLOBREGAT

Com a casa. Música coral amb cobla

Coral Renaixença de Sant Boi de Llobregat · Cobla La Principal
del Llobregat · Pau Jorquera Bordonau director

AUDITORI:CONTEMPORÀNIA

Temporada bcn216

OCTUBRE

dimecres 19 20.30h
Sala 2 Oriol Martorell
Gratuït

ENCÀRREGS 2011

Concert inaugural

Obres de VIDAL, MALONDRA, GARCÍA TOMÁS, RUMBAU,
MADKOUR i PARRA

bcn216 · Yasuaki Itakura direcció musical

© Eric Manas

Catalunya Música amb l'OBC

Cat **M**úsica

Segueix el concert en directe per Catalunya Música, els diumenges a les 11 h.

En diferit pel canal d'internet catclassica.cat, els dimarts a les 21 h.

O bé recupera l'àudio a qualsevol hora a catmusica.cat.

Pots preparar l'audiència escoltant el programa Guia d'orquestra, els dijous a les 23 h.
i els diumenges a les 9 h., o sempre que vulguis a catmusica.cat.